

27.29x32.32	1/2	זיהוי בריאות	עמוד 6	22/03/2015 47063422-8
		אוניברסיטה בר אילן -	80039	

מה גורם לכך שני אנשים מתארים את אותו אירוז באופנים שונים לغمורי? • זה לא ש裒ר מהם משקר או מגזים, אלא הדרך שבה פועל היכרונו; כבר בשלב קליטת המידע המוח מעבד אינפורמציה באופן שונה, ולכן כל אחד ווכר משהו אחר • הבעה: לפעמים תעתומי היכרונו עלולים לגרום נוק ממשי | אדריאלה איילון

מדיי המוח

הדבר היה? ככה?

המכוניות האדומה נשעה מהר מידי?. משתחפי הקברן ברכבתות מהירות התחפשו להסביר ז'אן המכונית האדומה מה פיתוח מהירות גבולה מרדי?, והקבוצה האחורונה ענתה על השאלת "האם המכונית האדומה התרסקה לתוך מכונית כוכולו?". אדריאלה שחשינה, התקששו משתתפי הקבוצות לחשב על אלה והה: "אם בavelength הצעפי ברטון התאונה ראיות ואגוויות מנכזת ללב כוביש", פרטש סכל אל רואה כי' נתקשה להשיבו על השאלה כי' מיוו' נסעה המכונית הכהcola?". הששית נשאה' האם לדעתם צמתה, שבຕואת התמעז בין שתי המכוניות, כך כבירה הערתת מהירות ציינו מושתפים, ובஹוט המינפליציה הודה, שהשנה רקס באופן ניסוח השאלה, ריוו'ו משתתפי שתי הקבוצות שהבינו בחקל' וגאות שבורות על הכליש והבה יותר מחד

היכלול, אם כן, "לשטוול" ייכרונו כבר הוכחה בעבר אף משמש, בין השאר את עלם הירגול והבין, מהקרים רבים שנערכו בעשור האחרון ניסו לאשא או להוים שאלת "צ'יקון" הוכרונו האנו?

ד"ר אליות לופטום, חוקת מאוניברסיטת מיי שיגן באראה, הוכחה באחר מחקירה שלא קשה במירוח לשולץ וכורח מוטעה בכוון של מישו אהיה "היא ראיינה צעריים והוריהם, בפרט, ושאלת האם על מקרים יוצאים דופן לילדים ממהלך יולדותם. כשהשנה מיל כל אחד מתנשאים הצעי' רים היא תיארה בפניה איזוע דמיוני: "אתה וזה וכבר

מתאר פרופ' וקיל. "כל זאת מהן צפטה בסרטון שבר ואיאאנט דרכם שה נאיאת מנוגת אמאה ננכנת בעוצמה במכונית כוכולו. השאל כל אחת מהקבוצות הייתה זהה: 'מה לרעד היהת מודית גפסעה?' אדריאלה נשאה' באופן אותה, כי' אם משתתפי הקבוצה הרוסונה נשאה' ב'איו' מהירות ליערכם נסעה המכונית האדומה?". הקבוצה השנייה שאל נכי' צח'ל פגוע' הראש, לפצח את חיות היכרונו המעטעת. "על פ' מוקרים ריבם, ובכידור ללבבו שמרענעם חזוו' בה שנים רבות, מתברר שההיכרונו שהשתתפו במצוות עיראק. יומ' אחר כרך התמלוא באמת מצלים אובייקטיבית כהוועה שנלו פרט, חפץ או ארעוך, ו/or כוכר אותו לאריך השג'ו' אלא אשר ספרו כי המשק שבו טס וויליאמס כל לא נגע.

שקרן או סתם פנטזונרי' מתחזה או רופף סטוס? אלה רק חלק מהתהדים שהוצעמו לפגיש החדרש האמריקאי הפופולרי בריין וליאלמס, שהורה בברואר בשירו כי שקר בעת שיקר את המלחמה בעיראק.

לא כמו חצלה

בעברה לחקר היכרונו במילוי הבינוחומי לחקר המוח שבאוניברסיטה דרייל מלסה וראש מעדביה, והוא נמלחל' המלחמה עיל דרי' ורשת RPG פראפ' וקיל, המגהן במקבילה את דרכו השיקום של נכי' צח'ל פגוע' הראש, לפצח את חיות היכרונו המעטעת. "על פ' מוקרים ריבם, ובכידור ללבבו שמרענעם חזוו' בה שנים רבות, מתברר שההיכרונו שהשתתפו במצוות עיראק. יומ' אחר כרך התמלוא באמת מצלים אובייקטיבית כהוועה שנלו פרט, חפץ או ארעוך, ו/or כוכר אותו לאריך השג'ו' אלא אשר ספרו כי המשק שבו טס וויליאמס כל לא נגע.

לדבריו חי' בעוד מילונים צפם כי, הוא אמר כי' "לאחר קריירה של סיכון וגידרכ' חזרות התה' ו/or לי' באופן ברור להכיאב שנהייה בעצמי חילק גדרל מרי מהחותשות" לאחר מכך השעתה אותו גם רשות NBC וההלה נברוק אט עור' סקופים שישיפק במהלך הילך הקריירה הוו' גם פרי' דמיוניג' וכייד' חוד' תייז' את השק? "זוכרין גנד'כ'".

הסורה שמהמה אחר' גילו' גיסה מומחים מחקר המוח, היכרונו והפסיכולוגיה, שניטו לנתח את העשוה סכבי צור של שאלות מוגנות: עד כמה אמיינית תילקה להבילה להכנה הוו התהלה, כמו רודב המקטים, בתנאי מעבדה. מוחקרים ריבם עלה כי מנגני קבוצות המחקר יוכלים לגרום לאני' שם לדוחה על דברים של הא' ויל' נברא. "חוורת אמיינית תילקה כתות סטודנטטס לחמש קבוצות" בכל אמין היכרונו האנווש? האם חלנקן, בונח

**פרופ' אלוי וקול: "חוקרם
בדקו הרשעות שבידי עבד
נמצאו מופרכות וניסו
לבדק מהי הסיבה
שהתעטה את בית
המשפט. התברר שיותר
מ-60% מהמקקרים
התבססו על עדות ראייה.
העדים לא היו עדי
שקר, אלא תיארו אירוז
מהזיכרונו החזובב שלهم,
ואם חסרים פרטיים -
אנחנו מבצעים השלומות"**

14.51x32.74	2/2	יום נסחים בראים - נסחים זמינים	22/03/2015	47063436-3
אוניברסיטה בר אילן - 80039				

חוובים שאותם זכרים היטב? הפתעה!

6

רימ? מה שקרה כאן בעצם?", מסביר פרופ' ויקל', הווא שלא אחת אנהנו מפענחים אוטומטיים סיטואציית - שהופכת בהמשך לזיירון - רק על פי סולם הדעות הדרומיות שבכנו".

או הוכח זיירון ראייה בלבד אין תמיד אמין. ומה באשר לזיירון מודרך שמצוף על ידי הילום? לפני חזרושים בעד תארח ההרבהה ודרמת חיה של צעריה, שבחלומה נילתה שאביה ביצע בה ביל' רותה מעש אינטנסיבי. בעקבות ההלם הלהונג הציע רה נגיד באה, והוא נשפט, והושע ונIRON ל-12 שנים מאסה. בעקבות הדברים החמו 47 פרופסורים, מהם חתני פרס נובל, על גילי דעת שבו הרגשו עד כמה מרווח, לדעם, לבסס והשווה על סור וכרו מרי דרך שփעי חלום ולא עיוותות וומרות וומרות וומרות. אחד החתנים הוא פרופ' ויקל, שמסביר את עמדות הדרועים: "במהלך רבע עשורים אරחונת גזענו להכרעתו של בית המשפט העולמי שלוש ערורים על הרשות המתבססת על זיכרונות של התעללות מינית בילדים, שלגביהם נטע כי הרוחקו ושותו רך רבות מואה יתה מקרים אלה מעלים יוכינה עקרונית: האם עדות מבוססת זיכרון מודרך משוחרר לאורה של טראומה עמדת ברק הנדרש מראיות משפטיות?"

לדבריו, הוא חוקריו לגילו הדעת, "חוקרים בתחום מדעי הנפש, המה וההנתנות, שמווי' הזרען תיאו תחומי והפיסה, הולך והשיפוט האנוש, וחקנו אף עוסקיםTheta טיפול קל' יי' ובבעיות של מואנה נשיין" – לא משובנים בכח במליטים אורות, עם כל סלייתם מתחועלות מינית בילדים, ביחס קבוצה נכהה ולוכות את האם מהסיבה המדעית שלא ניתן לסוך על זיכרונו ורוחה.

לטענת פרופ' ויקל והברין, "אין ביום שם רדק אובייקטיב להעריך את מידת המהינות של זיכרונות מודוחיים משוחזרים. כמו כן, לא ניתן להסתמך על קיומם של סימפטומים נפשיים מכל סוג שהוא, כולל אלה המתלולים לתסמנות פוטטי טראומה, כראיה לכך שבעירת מיי אמן בזעיה".

זאת לא רמות

לדבריו, המתלוננת אינה רגאית ובוודאי שמכב' חינתה היא לא הפליה תיק שלآل היה ולא נברה על עצם שלה. בוחנה שללה הא נגס אותה, אל מבחן המציאות אויל אלה תחילה פנים פנים, כולל פנטזיות, פחדים וכי', שהולבו על חולום?

בעיתיות זו, מהרמוניון של עדויות ראייה וויבורו, מתרחבת לעוד מקרים במשפט הפלילי, "חוקרים בדקו הרשות שבירען נמצאו מופר רוכת ונסו בזרוק מה הסיבת השהטעה את בית המשפט. התבדר שיתר 60% מהחוקרים התיביב סוכו על עדות ראייה. הערים לא ידו עדי שקה, אלא תיארו אירוע מהירון המעודד שלם, ואם חסרים פרטים – אנחנו מכעדים השלמות", מסביר פרופ' ויקל.

בשניהם האחרונות משמשו זיירון גם כלי טרי פוליטי וטקטוני, בעיר ביטחון ברואם. "זיירון רינגן", ולכן בכל פעש שהוא נשאל על להשתנות מעש. אך גם ביחסו של טראומת. במוחך הטיפול, וואצטו של הירון הטאומטי והנהתו על שלוחת הטיפולים אפשרות 'לנקות' אותה, לולש ויעבר אותו מהדרס, וכך נרין לשולח את המרכיב התיאטי מהארע, אך לשמר את הוויי כרoon", אמר פרופ' ויקל, מנהל המהלך הפיסיוכיריאוטי ברכוב לביון הנטש אבקבצא. שיטיפת זיירון, לדבריו, אינה משליחת, מודדת או משיכאה את האירוע, אלא רק מוחקת ממנו את המרכיב העתק, "זו זה ייפוי של היחס הטיפולי בידרין, המכיל את פונציגיאל הריפוי".

shallact לאיבוד בKENNIN? – ואף הוסיף כי האירוע היה טראומטי עברו הורייהם. המגزا המוחה: יותר מ-30% מהתשאים 'זיכר' איזורו שלל אל התה' חש – ואף תיארו אותו בפרט פטרוי. אין ניתן להסביר זאת? 'ה'נזכר' נשענו על עדותם המהממה בככלל של הוירם והשפו ממנה", אמר פרופ'

אבל לא רק אנשים יכולים להפעיל על זיירון הנקי והאשוני שנג'ב ניסו הווים שלגנו. דעטנו הקורות, התייחסוינו השונות – כל אלה מרפ' דיב' ומעישרים את זיירון הבוטס.

במקיר נסחפה קבוצת סטודנטים מארה"ב לצפות סדרון המתארת מתנה בתור לסרם. אחד המתנינים הוא גבר צער, מוסק, שידי' השוררות נרא גבר מבוגר, לבן שעיה בשחיתת הסרטון נרא גבר מבוגר, לבן שעיה בשחיתת הסרטון נרא גבר מבוגר, לבן שעיה בשחיתת הסרטון שלשה תלמידים, נצמד לצעיר מטיח בעפנוי: "סליל' תה, אבל הייתי פה ללבך". הצעיר מתקומם ועונה לה: "אין מצב חווית לפני, אני כבר הרבה ומן מה לא ראיתי אותך". תגובת הגזיפים בסדרון לשאלת מה באמת קרה שם הדחינה את החוקרים. 70% מהם השיבו שקשה לא מאמין היה שם צער הוא וזה שנדחק לנצח, ומהו נובעת תגובה כמעט גורפת? זו ניסיון הווים שלהם, מהעמדת שפתית, של פירון אין מצב אדם מכור ומונם בחיליה ירחוף בתור, ולעומת זאת המראה של הצער, הדמיוי של, יזכיר עמותת התיאחות שפטית כלפי. כי עם כה מרואן, כמו בכור יכול בכלל להיות לו לפני מוגן